

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 2den Behandling af „Forflag til Lov om Ophævelse af Barbeerlauget i Kjøbenhavn og den fremtidige Afgang til at drive Barbeernæring i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder.“ (Første Behandling findes i Tidens Nr. 321 Sp. 5112 og følgende.)

Følgende Ændringsforslag vare stillede:
ad § 1.

1) Forflag af Spandet:

Efter Ordene: „Barbeer i Kjøbenhavn“ sættes Punctum. Det Følgende udgaaer.
ad § 2.

2) Forflag af Spandet:

Efter „Sax“ indskydes „og“. Efter: „sælholde Iglær“ sættes Punctum. Det Følgende udgaaer.

ad § 4.

3) Forflag af Spandet og B. Christensen:
At § 4 udgaaer.

ad § 5.

4) Forflag af Spandet:

§ 5 bliver § 4 og ender med Punctum efter „bortfalder“.

5) Forflag af B. Christensen:

At i § 5 Slutnings-Ordene: „Betaling af 5 Rbd. til lige Deling“ forandres til „Betaling af 2 Rbd. til lige Deling“.

ad § 6.

6) Forflag af Spandet:

§ 6 bliver § 5 og affattes saaledes:
„De i §§ 1, 2 og 3 indeholdte Bestemmelser skulle for Fremtiden ligeledes være gjældende for Landets øvrige Kjøbstæder.“

Det Øvrige af denne Paragraph udgaaer.

7) Forflag af B. Christensen:

At i § 6 Ordene: „en Betaling af 3 Rbd.“ forandres til „en Betaling af 1 Rbd.“

8) Forflag af B. Christensen:

At den fornødne Forandring af Paragraphernes Talbetegnelse, forsaavidt Antagelsen af de fremsførte Ændringer fornødigter det, foretages.

Samtlige Lovens Paragrapher tilligemed de dertil stillede Ændringsforslag sættes under Cæt under Forhandling.

Spandet: De Ændringsforslag, som jeg

har tilladt mig at stille til denne Lov, have fornemmelig til Hensigt at have de Ulemper, som Lovforslaget, efter hvad der allerede ved første Behandling blev udtalt, medfører. De væsentligste af disse Ulemper ere, at det er paalagt Barbererne; forsaavidt de holde Barbeerstue, at modtage dem, der paa Gaden komme tilskade, og at skaffe en Læge tilskede, og dernæst, at de, som nu ville være Barberer, skulle underkaste sig en Prøve paa, at de kunne aarelade og kopsætte, og derfor betale et Gebyr, uagtet de ved at blive Barberer ikke faae nogen udelukkende Ret til at foretage disse Forretninger. Foruden de Udgifter, som dette Gebyr medfører, vil det ogsaa udenfor Kjøbenhavn være til Uleilighed for dem, som attraae at blive Barberer, at de undertiden maae gjøre en lang Reise, da Stiftsphysicus er den Æneste, som er competent til at bedømme deres Dygtighed til disse Ting. De to bebyrdende Bestemmelser ere brugte, den ene til at begrunde den anden. Man siger, at Barbererne skulle underkaste sig en Prøve og skaffe sig en Færdighed, for at de, naar Noget bliver bragt ind paa Barbeerstuen, som trænger til Aareladning eller Kopsætning, da kunne foretage disse Operationer, og dernæst siger man, at de, som komme tilskade, skulle indbringes paa Barbeerstuerne, fordi Barberen har underkastet sig en Prøve og godtgjort at være istand til at hjælpe de Tilskadekomne, naar de trænge til Hjælp paa denne Maade. Jeg troer, at man bør affkaffe begge Bestemmelser, og det kan skee uden stor Uleilighed. Hvad den i § 4 indeholdte Bestemmelse angaaer, saa antager jeg, at den kan erstattes paa den Maade, at Communalbestyrelsen eller Sundhedspolitiet bestemte, at der paa visse Steder i Byen skulde være saadanne Stuer, hvor de, som kom tilskade, kunne modtages og faae den fornødne Hjælp. Det kunde bortliciteres, og, hvis man da fandt, at Barbererne vare meest skikede dertil, kunde man jo bestemme, at, naar en Barber kunde godtgjøre, at han forstod at aarelade og kopsætte og vilde modtage Tilskadekomne paa sin Barbeerstue, saa skulde han herfor have en vis Godtgjørelse. Saa troer jeg, at Hensigten vilde kunne opnaaes uden meget stor Byrde; men, selv om Byrden skulde blive temmelig